

NOTISER:**TILL NR 4/80 HAR SPRESSEN SPELAT VISSA SPRATT FÖR RED:**

s 20. Även britterna hade på Caesars tid skinnbåtar, vilket gör det här avsnittet mindre kategoriskt. Låt oss citera ur hans De bello civile (Om inbördeskriget) I, kap IV: - "carinae ac statumina ex levi materia fiebant, reliquum corpus navium viminibus contextum coriis integebatur." -

Kölen och stöttorna (spanten) tillverkade de av lätt material, resten av skrovet av ett flätverk av vide (pil) som de betäckte med skinn.

Som synes finns här början till skelettbyggnadstekniken, något som Marsden på tal om båtfyndet från Blackfriars i London, ett brittiskt träfartyg, hävdar först tillämpats här i modifierad form. Har skinnbåtskonstruktionen här influerat träbyggarna?

Märkligt nog har ju inte det graciösa, lätta, i skinnbåten inte alls mött något gensvar. Dessa keltiska fartyg tillhör ju de tyngsta maskiner som tillverkats!

s 21. Serilierna (rad 6). Ett troligen indiskt (möjligen kinesiskt) folk varifrån medelhavsländerna i klassisk tid fick sitt silke (serikos, sericus) och siden. Jfr Sidenvägen (Myrdal/Kessle).

s 23. Om North Ferriby: T ex Greenhill är inne på tanken att fartygskonstruktionen här (tvärbalkarna i botten) rönt inflytande från flotten, en av skeppsbyggnadskonstens "rötter."

s 25. Skiffer kan i alla avseenden jämföras med horn och ben med avseende på egenskaperna.

Det T-formiga redskapet är sannolikt närmast ett kombinationsverktyg. Spännfunktionen ges av formen, som även tillåter foten att bli till kniv, ändarna kan ha tjänstgjort som skinnstämplor (vilket lite förklarar materialet).

Halsnöyfyndet bör räknas till de äldsta norska båtfynden och inte grupperas med de övriga, som gjorts här.

Om "tagbänden" - Hildebrand Svensk medeltid 1 1879 s 1013. Se även alla olika versioner av äldre västgötalagen på avdelningen "fornaemisakir" (dyrbarheter). Termen antyder just det vi antytt om bändningen (spänningen) av tågorna (rottågorna).

s 37. På kravellsektionen har bottenstocken och bordläggningen förväxlats!